

A les 10 de la nit, l'alberg tanca les portes i ens toca anar a dormir. Bo... el qui no vol dormir, amb el frontal al cap per no molestar, pot llegir o, en el meu cas, escriure durant una estona les incidències del dia al diari de bitàcola. Demà, el despertador sonarà a les 6.30 de la matinada i l'etapa que ens espera, si és com avui, també serà dura; plena de trencacames (muntades i baixades), trams de camí impracticables amb bici on toca baixar i espentejar-hi. Però, malgrat les dificultats, la nostra consigna continua sent: anar on siga sempre que siga cap endavant.

Esmorzar a Estella

Dia 6 d'agost de 2006 d. C.

Sona el despertador i, a l'alberg, ja fa estona que hi ha tràfec. Són els caminants que s'estan preparant per moure. Nosaltres també ens preparam: recollim els sacs de dormir, ens vestim, recollim la roba que deixarem estesa (quasi tota seca), enllestim les alforges sobre les bicis i prenem café, tallat i xocolata d'una màquina de monedes que, afortunadament, hi ha a l'alberg. Per menjar, ens passem unes barretes de musli i altres energètiques (de glucosa). Aquest ha estat el nostre desdèjuni. A les 7.11 del matí, peguem puntellada al pedal d'arrancada de la bici i ens dirigim fins al nostre destí. El camí comença malament; baixades i pujades de pedra solta i amb regues que fan que les baixades de la bici siguin contínues. Açò no rutlla gens bé; i encara sort que Tico s'ha recuperat de la seua contractura a la cama, si no...a patir. Com deia, la tendència sembla la d'ahir: un trencacames.

Font medieval

Arribem a la nostra primera parada després de rodar dues hores i tan sols haver fet 15,5 quilòmetres de camí, Estella. Aquest poble navarrès resulta ser preciós. En entrar, ja ens trobem amb dues majestuoses esglésies gòtiques. Fem les fotos de rigor, encunyem la credencial i busquem un lloc on esmorzar en un poble on la majoria de la gent no s'ha gitat ja que estan de festes i fa tan sols uns minuts que s'ha corregut "el encierro". L'esmorzar, a l'ombra d'uns frondosos arbres, resulta gratificant: bocates, plats combinats, cervesa, cafès, tallats i licors (nooo!, els licors és broma, ja se sap som esportistes). A les 10.15 h, amb les forces refetes, ens posem de nou a pedalejar en direcció a Irache i "más de lo mismo": muntades i baixades, calor

Descans abans d'arribar a Viana

i peregrins. El Camí, en aquest tram, està bastant freqüentat per peregrins a peu i altres amb bici. En passar per Irache (el poble del vi, on són els cellers famosos d'irache), ens aturem, ja que es troba a la vora del Camí, a la famosa font que dona vi (suposem que per gentilesa dels cellers Irache que hi estan adossats); però, quan obrim l'aixeta, la decepció ens inunda: el vi s'ha acabat... Quina putada! Recuperats d'aquest enorme contratemps, seguim la nostra tasca fins a aplegar a la població de Villamayor, on, després de consultar el quadern de ruta que ens baixarem d'Internet, ens adonem que està equivocat. Els nostres comptakilòmetres marquen un total de 107 quilòmetres fins ací i, sobre el paper, són 95 quilòmetres; és a dir, hi ha una diferència de 12 quilòmetres.

Església de Viana

**L'alberg de Ventosa
(la Rioja)**

Són ja les 12.40 h, i fem una parada tècnica a la població de Los Arcos per comprar una mica de fruita i sucs per dinar. A Los Arcos, és festa i ens trobem amb un gran mercat d'artesanía i productes típics de les zones de Navarra i la Rioja. Unes fotos, un suc al cos i a continuar. 13.25 h: passem per Torres del Río (fotos a l'església romànica). Portem 45 quilòmetres i l'estómac ja es comença a queixar. Augmenta el calor, i aquesta circumstància fa que l'esgotament aparega més aviat. A les 15.00 h, en arribar a Viana, última població de Navarra, parem a un bar al costat de la catedral. Mengem algunes tapes i fruita, descansem una estona, esperant que passen aquestes hores tan caloroses del dia, i, com per la televisió del bar estan retransmetent la fórmula 1, ens informem de com van Alonso i De la Rosa.

Continuen els trencacames i les muntades roïnes amb cudols solts i regalls. El Camí es fa pesat i, com més va més, desitgem que apareguen els plans per donar un respir a les nostres cames. Passem Logronyo i Navarrete sense encantar-mos i ja, rebentats, a les 6.30 de la vesprada decidim aturar-nos a fer nit a l'alberg de San Saturnino de Ventosa, una població de la Rioja. Avui hem recorregut un total de 85 quilòmetres, amb 7 hores efectives de pedal. L'etapa ha estat força dura, i els 12,1 km/h de mitjana així ho certifiquen. Per sort, no hem tingut cap contratemps (bo, el del vi a Irache). Jo començava el dia amb una lleugera molèstia darrere del genoll (possiblement algun tendó) que, a mesura que anaven passant les hores i els quilòmetres, es convertia en dolor. Espere que demà no empitjore més.

L'alberg està bastant bé i, a més, té llavadora avui no haurem de llavar a mà. El preu també està bé, 7 € per dormir. No donen sopar, però,